

In Memoriam Zr. Paula Brunia

Zuster Paula Brunia van de Dochters der Wijsheid was jarenlang de drijvende kracht binnen de werkgroep Religieuzen en Landbouw.

Bij haar uitvaart sprak mede-werkgroeplid zr Margreet van Wijk de volgende woorden:

Al van af het begin was zij lid van onze Werkgroep Religieuzen en Landbouw problematiek. Met ere noemen wij haar naam, want altijd was zij de bezielende en gemotiveerde zuster die steeds weer opnieuw de pen ter hand nam om onze eigen achterban in onze kloostergemeenschappen op de hoogte te houden van de ontwikkelingen in de agrarische wereld.

Zij maakte samenvattingen van het boek: “*Wij boeren*”, van Herman Verbeek, waardoor het begrijpelijke taal werd voor iedere lezer.

Zij was het, die de brieven schreef naar de Ministers van Landbouw en Sociale Zaken, maar ook naar de kamerleden van de politieke partijen, die de landbouw behartigden. Dit ter ondersteuning van de kritische werkgroep Landbouw en Armoede.

Zij was het, die samen met het Werkverband van Religieuzen voor Gerechtigheid en Vrede een grote inbreng had bij de voorbereiding van twee studiedagen in Amersfoort, waarbij het thema de landbouwproblematiek was. Veel inzicht hebben deze dagen gegeven aan de besturen van de aanwezige Congregaties. Men hoorde rechtstreeks het ervaringsverhaal van de champignon kweker, die na tomeloze inzet, toch gedongen werd om zijn bedrijf te beëindigen, met voor zijn gezin de grote financiële gevolgen. Ja,.... men hoorde hoe hoog de nood was. Hetgeen tot grote dankbaarheid bij de werkgroep Landbouw en Armoede resulteerde in de financiële ondersteuning van getroffen boeren en tuinders door enkele Congregaties om hen zo nabij te kunnen zijn.

Maar ook de landbouwproblemen wereldwijd wist Zr.Paula onder de aandacht te brengen. Na een reis naar Polen met een groepje Religieuzen, waar ze in gesprek was gekomen met een landbouwingenieur, kwam ze zelfs met het voorstel om een achttal jonge Poolse boeren, hier stage te laten lopen op biologische bedrijven. Zr.Paula was onvermoeibaar, zodat ook deze klus een goed verloop heeft gehad.

Jarenlang zijn wij bij Zr.Paula gekomen voor onze bijeenkomsten. Zij was een echte gastvrouw voor ons. Zij zorgde altijd voor een warm worstenbroodje, bij het door ons zelf mee gebrachte lunchpakket. Het viel haar dan ook zwaar, toen haar krachten afnamen en haar vermoeidheid groeide.

Op een vergadering spraken we ook over:”*Hoe gaan wij als groep verder?*” De twee boerinnen, die ook al van af het begin tot onze groep behoren, wilden graag wat minder vergaderen, omdat ze op andere terreinen al zo veel te doen hebben. We hebben hier over goed met elkaar gesproken. Hetgeen resulteerde in het besluit dat wij als religieuzenwerkgroep meer in de functie van “*afgevaardigde*” op vergaderingen aanwezig zullen zijn. Dinie van ’t Erve gaat naar de bijeenkomsten van het Oecumenisch Netwerk Kerken en Landbouw en ik blijf de vergaderingen bezoeken van landbouw en armoede, zoals ik dit al jaren doe.

Het was tijdens die laatste vergadering bij Zr.Paula duidelijk aan haar te merken, dat ze moeite had met dit besluit, dat toch na veel overleg gezamenlijk is genomen.

In januari schreef ze mij dat ze er moeite mee had, dat onze landbouw groep zo aan zijn end zou moeten komen. Zr Paula had veel moeite met de afbouw, of te wel....een andere koers gaan.

Maar toen ik drie weken geleden bij haar op bezoek was en haar vertelde over de activiteiten en de agendapunten van Landbouw en Armoede, als ook over de oprichting van de nieuwe "*Stichting Perspectief*", bestemd voor boeren en tuinders in de knel om eens een paar dagen rust en ontspanning te kunnen genieten vroeg Zr.Paula mij direct om een folder van die stichting. Zr. Paula was zichtbaar gerust gesteld.

Ze zei: "Het is goed zo. Wij zijn begonnen, nu leggen wij het in de handen van jongeren en wij zullen hen verder ondersteunen met ons gebed en met financiële middelen."

Getroffen was ik door deze reactie van Zr.Paula. Dankbaar ben ik dat ik op deze wijze afscheid heb mogen nemen van haar. Zr.Paula zal ons nabij blijven als een grote strijdbare vrouw, die opkwam voor het onrecht dat wordt aangedaan aan boeren en tuinders

Zr.Paula je mag nu rusten in vrede.

Namens de Werkgroep Religieuzen en Landbouw: *Zr. Margreet v. Wijk.*

Intocht van Thérèse. Als welkom wordt het Requiem gezongen.

Licht ritueel:

Door Winfried en Boudewijn worden twee kaarsen ontstoken aan de Paaskaars, een teken van de verrezen Christus. Als een licht over de lichte en donkere dagen in het leven van Thérèse

Ritueel met rozen.

Alle aanwezigen(60) plaatsen een roos in een grote vaas bij Thérèse.

Eerste lezing: "Rozen" door Jozan, vriendin van Thérèse.

Vriendschap; door Niny Suidman al 70 jaar vriendin van Thérèse

Vriendschap, is in iemands leven,
Vreugde en verdriet mee beleven.
Vriendschap is, gauw even bellen
Om de laatste nieuwtjes te vertellen.
Vriendschap is, durven tonen
Welke gevoelens er in je wonen.
Vriendschap zit in kleine dingen
Die je tot weder vriendschapdwingen.
Aan goede vriendschap komt geen end
Waar ter wereld je ook bent.
Vriendschap is, een kostbaar kleinood
Die met je mee gaat tot de dood.
En heb je echte vriendschap gevonden
Dan legt ze een pleister op je wonden.
Daarom....is het zo fijn
Om goede vriendinnen te zijn.